

A miénken lement

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXIV. évfolyam, 6. szám, 2020. február 7.

Népünk megdöbbenve értesült arról a szomorú tényről, hogy az ország miniszterelnökének immár egyetlen fillér megtakarítása sincs.

Jön egy szélvihar, összekócolja a cserepeket, tetőfedőt kell hívni, miből? Aki spórolt pénz híján tengődik, annak biztosítása se szokott lenni, honnan is lehetne. Betegség se zárható ki, kormányzó urunk öregszik és vastagodik, sanszos tehát, hogy előbb-utóbb bekerül a területileg illetékes Szent Margit Kórházba, amely olyan állapotban van, hogy az egyik osztályt nem is olyan régen a kórházi dolgozóknak kellett kifesteniük. Talán praktikus volna, ha gazdánk tartana otthon vödöröt, spaklit, glettvasat, csiszolóvásznat meg más effélét avval a céllal, hogy az intézmény betegeként hasznossá tehesse magát, ha már hálapénzre egy árva petákja se lesz.

Munkanélkülivé válásra pedig gondolni se merünk, milyen állást találhat magának egy hatvan felé közeledő, potrohos adóalany, aki a politikai ármánykodáson kívül semmihez nem ért? Közmunkát, ha szerencséje van. Neki azonban nem lesz, minthogy a közmunkára szánt összeget nemrég ő maga metszette vissza a saját dolgos kezeivel, ergo hiába vágyna szép fővárosunk madárfütyös közparkjaiban kutyaszart gyűjtögetni, számára ez mindörökre vágyálom marad.